

Τὸ ἐννιάδυμο

Ἦθελε ἡ κακόμοιρη ἡ γυναίκα τῆς Αὐστραλίας ἓνα παιδί. Τόθελε πολύ, ἀλλὰ δὲν ἀποκτοῦσε. Γι' αὐτὸ δοκίμασε τὴ θεραπεία μὲ ὁρμόνες. Κι' ἔμεινε ἔγκυος. Χαρές, πανηγύρια! Ὑστερα ἀπὸ λίγο καιρὸ ἡ κοιλά της στραγγύλευε. Ὁ γιατρὸς ἄρχισε νὰ ὑποψιάζεται πὼς τὸ μωρὸ δὲν ἦταν μόνο ἓνα. Στους τρεῖς μῆνες ἤξερε πὼς τὰ παιδιὰ δὲν ἦταν μόνο δύο. Πιὸ ὕστερα κάτι τοῦλεγε πὼς τὰ παιδιὰ ἦταν πάνω ἀπὸ τρία. Καὶ τὶς παραμονές ποὺ θὰ γεννοῦσε ἡ γυναίκα, ἄρχισαν οἱ ἔφημερίδες νὰ διατυμπανίζουν τὴν ἐπικειμένη γέννηση ἑξαδύμων.

Ὅποια ἡ ἐκπληξίς τῶν γιατρῶν, τῆς μητέρας, τοῦ πατέρα, τῶν συγγενῶν, τῶν δημοσιογράφων καὶ τοῦ κοινοῦ ὅταν ἔμαθαν τὸ νέο.

— Ἐννέα!!

— Ἐννέα;

— Μάλιστα!

— Οὔτε κουνέλα νάταν ἢ καὶ μὲνη!

— Τὰ πέντε πέθαναν, νὰ δοῦμε τὰ ἄλλα...

— Εὐτυχῶς ἡ μητέρα εἶσαι καλά.

— Τῆς ἔστειλε καὶ τηλεγράφημα ὁ πρωθυπουργός.

— Ναί, καὶ τῆς λέει πὼς εἶναι περήφανος γιὰ τὰ μικρὰ Αὐστραλόπουλα...

— Βρέ, ποῦ φτάσαμε!

Ἐννέα!

Ἀλήθεια, ποῦ φτάσαμε...

Γιὰ φαντασθεῖτε ὅμως νὰ σὰς τύχαινε κάτι τέτοιο, θεὸς φυλάξει. Ἀγαπῶ τὰ παιδιὰ, τὰ λατρεύω, ἀλλὰ τὶ τὰ θέτε. Ἐνα - ἓνα ὅπως τόδειξε ἡ καλὴ μας φύση. Τὸ πολὺ δύο ἢ ἔστω, τρία μαζί, ἔτσι γιὰ ποικιλία. Ἀλλὰ ἐννέα!

Νὰ ξυπνᾷ λέει τὸ βράδυ ἡ μαμὰ ἀπὸ κλάματα πιτσιρίκου. Νὰ τρέχει στὸ πρῶτο, στὸ δεύτερο, στὸ τρίτο στὴ σειρά γιὰ νὰ βρεῖ ποῖο ἀπ' ὅλα κλαίει. Κι' ὥσπου νὰ ταῖσει ἐκεῖνο, ν' ἀρχίζουν ἄλλα 8 τὰ τσιρίσματα. Κι' ὅλη της ἡ μέρα νὰ εἶναι ἓνα συνεχές ἀγκομαχητό — ὁ ἀριθμὸς 4 θέλει τσάι, ὁ ἀριθμὸς 7 θέλει ἄλλαγμα, τὸ 3 ἔβγαλε ἰλαρά, τὸ 5 θέλει μπάνιο.

Ἐφιάλτης, φίλες μου, ἐφιάλτης. Κι' ὅσο γιὰ τὸν φτωχὸ τὸν πατέρα θὰ μάθει τὸν πολλαπλασιασμὸ στὴν ἐντέλεια. 1X9 κουτιά γάλα, 12X9 βρακᾶκια, 6X9 ζεύγη κάλτσες κλπ. κλπ.

Καὶ τὸ δράμα κορυφώνεται ἂν τυχὸν τὰ ἐννεάδυμα εἶναι κορίτσια, ἂν τὸ συμβᾶν λαμβάνει χώρα σὲ κοινωνίες σὰν τὴν δική μας. Νὰ θέλεις, λέει, ἐννέα σπίτια στὴ σειρά, γιὰ νὰ βρεῖς γαμπρούς. Θεὲ καὶ κύριε!!